

* BEZINNING

door *Peter Holvoet-Hanssen*

Peter Holvoet-Hanssen (Antwerpen, 1960) creëerde een eigen niche in de poëzie-biotop met het drieluik *Dwangbuis van Houdini* (1998, Vlaamse Debuutprijs 1999), *Strombolicchio* (1999, Dirk Martensprijs 2001) en de vossensprong *Santander* (2001). Na zijn 'anti-roman' *De vliegende monnik* (2004) verscheen *Spinalonga* (2005, driejaarlijkse Cultuurprijs van de Vlaamse Gemeenschap 2008). Het slot van zijn eerste poëzereis heet *Navagio. Wrakhoutgedichten* (2008).

Als Rimbaud uit de hemel valt

*Waar naartoe, Arthur? Hel, ben je iemand anders nu?
 Het is waar, ook in de winter stromen bronnen klaar.
 Water, koud, versterkt het hart. Maar leg dat eens uit aan
 die verzwakten in barak 13. Geen soep, geen vuur.
 Dood als een zeug die zich ledigt in haar biggen. Hier
 niet daar worden sterrenkinderen geboren, stof.
 Nietig stof. Hoor die hond. Hij blaft naar de overkant.
 Echo. Hij blaft naar zijn echo. Alsmaar woester tot
 nacht hem nihilistisch opslokt – Vlaamse wijze. Dat
 wordt weer smullen, bloggen, blazen. Waag het niet, jij, om
 groter plaatje te bezien, balans & uit balans.
 Blaas je waardig op. Zo, daar doe jij niet aan mee... Boer.
 Poëzie een kleurwedstrijd? Die toverbol ontploft.
 Brussel of Parijs? Stap in. Nog commentaar? Klaar? Spring –*

Herfst, taal ziet bleek. Mannetje spreekt in het oor van een dichter zonder valscherp – valt als een meteoriet.